

W o k r ę g a c h												
I				II					III			
w strefach ekonomicznych:												
wielko- miejska	miejska	pod- miejska	wiejska	wiejska oddalona	miejska	pod- miejska	wiejska	wiejska oddalona	miejska	pod- miejska	wiejska	wiejska oddalona
w z ł o t y c h												
11,00	10,00	7,00	4,00	3,50	9,00	6,00	3,50	2,50	8,00	5,50	3,00	2,00

3. Na żądanie podatnika, a także w przypadkach gdy ustalenie obszaru sadu w drodze pomiarów jest utrudnione, obszar sadu ustala się według ilości drzew owocowych w wieku ponad 10 lat, przyjmując że jedno drzewo zajmuje powierzchnię 30 m². W tym przypadku nie liczy się drzew młodszych, drzew wiśni i drzew rosnących dziko.

4. Jeżeli pomiędzy drzewami w sadzie prowadzona jest równocześnie gruntowa uprawa warzyw, nasiennictwa ogrodniczego warzyw, kwiatów bądź krzewów owocowych lub roślin zielnych owocujących, wówczas ustala się oddzielnie przychód z tych upraw według przepisów niniejszego rozporządzenia oraz oddzielnie podatek z sadu, z tym że podatek z sadu obniża się o 50%.

5. Jeżeli podatnik zakontraktował i dostarczył jabłka, wówczas z obszaru sadu wyłącza się po 30 m² za każde 30 kg dostarczonych jabłek w I i II wyborze.

6. Jeżeli wszystkie lub niektóre drzewa w danym roku nie owocowały całkowicie lub zbiór owoców był słaby, wówczas należy stosować ulgi w podatku gruntowym na zasadach

przewidzianych w § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 czerwca 1955 r. w sprawie obniżek i ulg w podatku gruntowym (Dz. U. Nr 23, poz. 145).

§ 8. 1. Przychód z wód zamkniętych ustala się w wysokości faktycznego przychodu osiągniętego przez podatnika z posiadanego obszaru wód zamkniętych, z tym że nie może on przekraczać dwukrotnej normy przeciętnego przychodu szacunkowego, określonej za dany rok podatkowy dla IV klasy gruntów ornych okręgu gospodarczego i strefy ekonomicznej miejsca położenia tych wód.

2. W razie stwierdzenia, że dany obszar wód zamkniętych nie przynosi posiadaczowi żadnych korzyści, nie ustala się przychodu z tych wód.

§ 9. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Finansów.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie poczynając od roku podatkowego 1955.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

155

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 11 czerwca 1955 r.

w sprawie wykonania niektórych przepisów dekretu z dnia 28 stycznia 1947 r. o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych i trybu postępowania przy egzekucji świadczeń pieniężnych od rolników.

Na podstawie art. 50 ust. 3 oraz w związku z art. 44, art. 52 ust. 6, art. 80 i art. 190 dekretu z dnia 28 stycznia 1947 r. o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych (Dz. U. z 1947 r. Nr 21, poz. 84, z 1950 r. Nr 7, poz. 78 i z 1953 r. Nr 46, poz. 225) Rada Ministrów w celu uporządkowania postępowania egzekucyjnego w stosunku do rolników zarządza, co następuje:

§ 1. 1. Z majątku rolników, z zastrzeżeniem zwolnień przewidzianych w art. 50 ust. 1 i ust. 2 dekretu o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych oraz w § 2 niniejszego rozporządzenia, egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych podlegają w szczególności:

- 1) zboże i inne ziemiopłody, a zwłaszcza zboże i ziemiopłody objęte dostawami obowiązkowymi,
- 2) trzoda chlewna (w tym również maciory przeznaczone na rzeź), zwłaszcza objęta dostawami obowiązkowymi,
- 3) bydło i konie,
- 4) warzywa i owoce,
- 5) inwentarz martwy, a zwłaszcza wirówki i bryczki wyjazdowe,
- 6) przedmioty osobistego użytku.

2. Ponadto podlegają egzekucji:

- 1) wierzytelności z tytułu dostaw obowiązkowych i kontraktacyjnych — do wysokości 25% należności brutto za dostarczony towar, nie więcej jednak niż 50% należności przypadającej z rozliczenia końcowego,
- 2) wynagrodzenia za prace tych rolników, którzy są jednocześnie pracownikami w jednostkach administracji państwowej lub gospodarki społecznej, w wysokości 1/3, gdy wynagrodzenia te nie przekraczają kwoty 1.200 zł

miesięcznie, przy czym suma 500 zł zawsze jest wolna od egzekucji. Jeżeli dłużnik otrzymuje miesięcznie powyżej 1.200 zł, egzekucji podlega nadto połowa kwoty przekraczającej 1.200 zł.

§ 2. 1. Oprócz ruchomości i należności wymienionych w art. 50 ust. 1 i 2 dekretu z dnia 28 stycznia 1947 r. o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych nie podlegają egzekucji:

- 1) zboże i inne ziemiopłody niezbędne do siewów lub sadzenia w gospodarstwie rolnym dłużnika w danym roku gospodarczym,
- 2) 1 jałówka lub cieliczka w przypadku braku krowy,
- 3) 1 źrebiak w przypadku braku konia,
- 4) zarejestrowane knury i uznane rozplodniki,
- 5) 1 pług, 1 zespół bron, 1 kultywator, 1 kierat, 1 sieczkarnia, 1 wóz, 1 sanie robocze,
- 6) 1 maszyna do szycia u chłopów mało- i średniorolnych, posiadających na utrzymaniu liczną rodzinę, zwłaszcza nieletnie dzieci, o ile zaległość jest nieznaczna,
- 7) zaliczki otrzymane w ramach kontraktacji upraw i hodowli,
- 8) należności członków spółdzielni produkcyjnych za dniówki obrachunkowe,
- 9) odszkodowania należne od Państwowego Zakładu Ubezpieczeń z tytułu ubezpieczeń,
- 10) obligacje pożyczek państwowych.

2. Niezależnie od zwolnień przewidzianych w ust. 1 wyłącza się spod egzekucji także:

- 1) zboże i inne ziemiopłody oraz produkty spożywcze niezbędne dla dłużnika i jego rodziny do najbliższych zbiorów,

a także i inne ziemiopłody oraz zapasy paszy i ściółki niezbędne dla inwentarza żywego na ten okres,

- 2) nadwyżki koni i bydła ponad ilości wymienione w art. 50 dekretu o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych, jeżeli są niezbędne do prowadzenia gospodarstwa,
- 3) trzodę chlewną kontraktowaną, jeżeli waga nie odpowiada warunkom handlowym, a termin dostawy nie upłynął bądź nie upływa w miesiącu przeprowadzenia egzekucji,
- 4) 1 parnik, 1 uprząż na każdego posiadanego konia,
- 5) należności za mleko.

3. U dłużników złośliwie uchylających się od zapłaty należności może być dokonana egzekucja na ruchomościach i należnościach wymienionych w ust. 2, ale tylko na podstawie uchwały prezydium powiatowej rady narodowej, podjętej na wniosek organu finansowego po wysłuchaniu opinii prezydium gromadzkiej rady narodowej. Opinia prezydium gromadzkiej rady narodowej powinna być poprzedzona osobistą rozmową przewodniczącego prezydium gromadzkiej rady narodowej z dłużnikiem. W uchwale swej prezydium powiatowej rady narodowej ustali, w jakim rozmiarze może być przeprowadzona egzekucja bez podważania egzystencji gospodarstwa podatnika.

§ 3. 1. Nie wdraża się egzekucji, a egzekucję wdrożoną wstrzymuje się w stosunku do dłużnika w przypadku złożenia i przyjęcia przez organ finansowy cesji należności przypadającej dłużnikowi od jednostki gospodarki uspołecznionej z tytułu dostaw towarowych. W tych przypadkach organ finansowy może jednak dokonać zajęcia zabezpieczającego.

2. W razie niezrealizowania cesji w terminie w niej określonym z winy składającego cesję egzekucja powinna być przeprowadzona bezzwłocznie. W tym przypadku przepisy o upomnieniu egzekucyjnym i o terminie sprzedaży nie mają zastosowania.

3. Minister Finansów określi szczegółowe zasady i tryb przyjmowania cesji.

§ 4. 1. Zajęte w trybie egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych inwentarz żywy, zboże, inne ziemiopłody, owoce, drób oraz ruchomości nie używane, stanowiące przedmiot obrotu handlowego (towary), sprzedaje się według cen obowiązujących gminnym spółdzielniom „Samopomoc Chłopska” lub innym jednostkom handlu uspołecznionego w zależności od rodzaju ruchomości.

2. Konie, bydło rasowe, krowy mleczne mogą być sprzedane także państwowym gospodarstwom rolnym bądź rolniczym spółdzielniom produkcyjnym, jednak po cenach nie niż-

szych od cen płaconych w punktach skupu za zwierzęta hodowlane.

§ 5. 1. Maszyny i urządzenia rolnicze z wyjątkiem ciągników i silników sprzedaje się państwowym ośrodkom maszynowym, państwowym gospodarstwom rolnym, rolniczym spółdzielniom produkcyjnym po cenie oszacowania określonej w protokole zajęcia. Cenę oszacowania ustala się przy współudziale biegłego. Biegłym nie może być pracownik wymienionych podmiotów gospodarki uspołecznionej.

2. Ciągniki i silniki sprzedaje się na zasadach i w trybie określonych odrębnymi przepisami.

§ 6. 1. Sprzedaż ruchomości wymienionych w §§ 4 i 5 nie może być dokonana przed upływem 15 dni od daty dokonania zajęcia.

2. Sprzedaż ta może być dokonana w terminie wcześniejszym, a nawet w dniu dokonania zajęcia, gdy:

- 1) dłużnik złośliwie uchyla się od płacenia należności,
- 2) cesja należności dłużnika za dostawy towarowe nie została zrealizowana z jego winy.

§ 7. Jeśli sprzedaż ruchomości, co do których mają zastosowanie §§ 4 i 5, nie może być dokonana w trybie określonym w tych przepisach, wówczas odbywa się ona w trybie i na zasadach przewidzianych w dekreście z dnia 28 stycznia 1947 r. o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych.

§ 8. 1. W stosunku do dłużników złośliwie uchylających się od uiszczenia należności, co do których zachodzi uzasadniona obawa, że późniejsza egzekucja może być bezskuteczna, organ finansowy może dokonać zabezpieczenia należności przed terminem jej płatności.

2. Zajęcie zabezpieczające staje się zajęciem wykonalnym po upływie terminu płatności w odniesieniu do należności, co do których nie ma obowiązku doręczenia upomnień, a w odniesieniu do należności, co do których ten obowiązek istnieje — po upływie dni siedmiu od dnia doręczenia upomnienia.

§ 9. Prezydium wojewódzkich rad narodowych ustalają normy dla poszczególnych rodzajów wydatków egzekucyjnych.

§ 10. Minister Finansów określi szczegółowy tryb postępowania egzekucyjnego w zakresie świadczeń pieniężnych od rolników.

§ 11. Tracą moc przepisy dotyczące przedmiotów unormowanych w niniejszym rozporządzeniu.

§ 12. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrowi Finansów.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

156

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 15 czerwca 1955 r.

w sprawie utworzenia sądów powiatowych w Białymstoku.

Na podstawie art. 4 § 3, art. 5 § 1, art. 6 i art. 11 prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1950 r. Nr 39, poz. 360) oraz art. XXIII i LVII przepisów wprowadzających prawo rzeczowe i prawo o księgach wieczystych (Dz. U. z 1946 r. Nr 57, poz. 321) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tworzy się:

- 1) Sąd Powiatowy dla miasta Białegostoku w Białymstoku,
- 2) Sąd Powiatowy w Białymstoku z obszarem właściwości obejmującym powiat białostocki.

§ 2. Tworzy się Wydział dla Nieletnich (Sąd dla Nieletnich) w Sądzie Powiatowym dla miasta Białegostoku w Białymstoku dla okręgów Sądów Powiatowych w: Bielsku Podlaskim, Hajnówce, Kolnie, Łapach, Łomży, Mońkach, Siemiatyczach, Sokółce, Wysokiem Mazowieckim, Zambrowie, dla miasta Białegostoku i dla powiatu białostockiego w Białymstoku.

§ 3. Prowadzenie i zakładanie ksiąg wieczystych i zbiorów dokumentów dla okręgów Sądów Powiatowych: dla miasta Białegostoku, powiatu białostockiego w Białymstoku, w Ła-

pach, Mońkach i Sokółce powierza się Sądowi Powiatowemu dla miasta Białegostoku w Białymstoku.

§ 4. Prowadzenie rejestrów handlowych i innych, przekazanych ustawami sądom powiatowym, dla okręgów Sądów Powiatowych: dla miasta Białegostoku, powiatu białostockiego w Białymstoku, w Bielsku Podlaskim, Hajnówce, Mońkach, Siemiatyczach i Sokółce powierza się Sądowi Powiatowemu dla miasta Białegostoku w Białymstoku.

§ 5. Sprawy, które przed dniem wejścia w życie tego rozporządzenia należały do właściwości Sądu Powiatowego w Białymstoku i do sądu tego wpłynęły, toczą się w Sądzie Powiatowym dla miasta Białegostoku w Białymstoku aż do ich zakończenia.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 1955 r. i równocześnie traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 listopada 1950 r. o dostosowaniu sądów powszechnych do nowych przepisów ustrojowych i o zniesieniu sądów zbędnych (Dz. U. z 1950 r. Nr 54, poz. 496) w części dotyczącej Sądu Powiatowego w Białymstoku.

Minister Sprawiedliwości: w z. H. Cieśluk